

איגר זצ"ל, ובתשובה אליו בענין היתר מינקת, הוראה שהגר"ש איגר נמנע מלהורות בה מחוץ לעירו, הוא כותב^{קצו}:

"לח"א [חתן אחין] הרב כו' כו' מוהר"א ל"ב אבד"ק לאסלא נ"י. על יקרתו מיום כ"ב טבת, יאמין כי אדירים כל חפצי לעשות כרצון איש ואיש, ואין לא למעלתו קרוב ושאר (חדד בעל כאשתו אמרין), ואולם בדבר הזה להזדקק לחרוץ משפט האשה מינקת תוך כ"ד חודש - מלא משאלתו בל אוכל, כי כמו גדר בעדי שלא להורות בדין מינקת - זולת בעיר מושבי...".

אחיו הגדול רבי משה כתב לוקצו:

"שפע ברכה והצלחה לכבוד אהו' אחי יד"נ ומחמד לבבי המאוהב"ג החכם השלם כש"ת מו"ה אלי' נ"י האבד"ק לאסלויא יע"א".

חתונת הזהב

בשנת תרל"ד במלאות חמשים שנה לנישואיו, ערך לו אחיו הגאון המחבר מכתב נאה לרגל "חג היוכל קודש לד', היא חתונת הזהב", ובתוכו רצוף אהבה פלפול בענין מחזירין זה לזה ביוכלקצו:

ב"ה, ד' ט"ו מרחשון אבוא בברכת"י לפ"ק.

אוהב צדיק משפט ומשרים, קרנם בכבוד והוד לעד ירים, לה"ה כבוד אה' אדוני אחי ידיד נפשי וחמדת לבבי, הרב המאור הגדול, החכם השלם המעוטרי במעלות ומדות רמות כקש"ת כמו"ה אלי' נ"י ויפיע האבד"ק לאסלויא יע"א, ולמחברתו הטהורה, גיטתנו היקרה והישרה, הרבנית המוחכמת במעשי הטובים מפוארה, כ"ש מרת **צערקה** תחיל, ולכל הקשר הכושר הנלווים אליהם, יקרת בנייהם ובנותיהם, נפשות החמודות וחתיניהם, כמו כל יוצאי חלציהם, ד' עליהם יחי' ברוב שמחות, ירונו בלב טוב בגיל בעונג והרוחות.

כצאת השמש בגבורתו, להאיר על כל פני תבל ומלואה, לשמח כל נפש רוח ובשר, אשר ימים רבים בחושך ישבו, כן ה' לי הבשורה הנעימה, אשר הוגד לי, כי יתאספו כל היקרים והנכבדים יחדיו, לחוג את שמחת חג היוכל קודש לד', היא חתונת הזהב, לאבותיהם הנאהבים והנעימים, ולאחי האדם הגדול

קצו שו"ת רבי שלמה איגר, ח"ב, אה"ע סי' ז (מיום כ"ט טבת תר"ט).

קצו 'תואר פני שלמה', עמ' 73 (מיום ג' מרחשון תרכ"ז).

קצו קובץ 'כרם שלמה', שנה טו, קו' ג, עמ' כב-כג.

הצדיק והישר נ"י עם רעיתו הצדיקת תי', שמחתי בכל לבי על הטובה הזאת, ונפשי ובשרי ירננו לצור ישענו, אשר עד כה החי' אותם בשובה ונחת, וקיימנו לשוש אתם בשמחות וגיל, אבל גם חדרת קודש יעטנו, כי זכור אזכור, את כל הנפלאות, אשר עשה עמכם, ואת כל התלאה אשר מצאתם בדרך הליכות עולם, בטרם בואם אל המנוחה ואל הנחלה, לשבת שקט ושאנו, אכן זאת אשים אל לבי, גם באלה ישמחו ויתענגו יחד, כי ד' צדיק יבחו, למען בנים ילדו ידעו ויבינו, כי אבותם עמדו באמונתם, וקבלו באהבה רבה, את כל המבוכות אשר עברו עליהם, ויבטחו בישועתו, אשר ברינה ישאו אלומות פרי תבואה.

... ועל כי ידעתי, כי יש חברתכם היקרה, אנשי שם אוהבי חידושי הלכה, אמרתי אני אל לבי, אציע נא דבר קטן אשר נפל בפי, וסימנא מילתא טבא, שהיא בהלכות שמיטה ויובל... יובל תהי' לכם לחרות עולם, וכן בהלכות בכורים, אשר אין מביאין רק בזמן שמחה וכו'...

עתה אחלה נא פניכם המאירים, לקבל את המנוחה אשר הובאת ממני, למזכרת אהבת האחות, ולברכת מזל טוב במשתה היין, אשר גם לזכרון ב"ב תגילו ותשמחו, כאשר גם אני וי"ח הקרובים שיי, נגיל ונשיש לזכרון שמכם הטוב, וד' ברחמי יאריך ימיכם ושנותיכם בטוב ובנעימים, ותתענגו בברכתו והצלחתו כל הימים, כאות נפשכם וכתפילת אחיכם ודודכם דורש שלום כולכם באהבה רבה, וככה מאת י"ח הנאהבים שיי לאי"ט.

משה לאנדסבערג

